

[Ladefoged.]

et så langt tidsrum, da den først, som foreskrevet i loven, var gennemført i alle kommuner fra 1. april 1949 og for statskolers vedkommende først gennemførtes fra november 1951. Der har således i hele landet i realiteten kun i 6-7 år været etableret skolelægeordning. Imidlertid har skolelægeordninger, også før skolelægeloven af 1946 gjorde sådanne ordninger obligatoriske, været gennemført mange steder på kommunalt initiativ.

Den første skolelægeordning fik man i København allerede i 1897, og senere gennemførtes på kommunalt initiativ skolelægeordninger i mange by- og landkommuner, således at et betydeligt praktisk erfaringsmateriale forelå for den store kommission til drøftelse af skolens, navnlig folkeskolens, hygiejniske forhold og opgaver. Denne kommission afgav derefter efter en meget grundig behandling sin betænkning i 1939 med forslag til en lov om skolelæger og med tilhørende forslag til administrative bestemmelser. Med ganske få ændringer blev dette forslag vedtaget i rigsdagen efter krigen. Når folketinget derfor nu i henhold til lovens § 13 skal drøfte et forslag til lov om revision af loven af 1946, kan det ikke på baggrund af det her omtalte forventes, at de i de forløbne år indvundne praktiske erfaringer skulle give anledning til dybtgående ændringer, og det er da heller ikke tilfældet.

Som det ses af bemærkningerne til lovforslaget, har loven og dens virkninger i praksis været underkastet indgående drøftelser i et alsidigt sammensat sagkyndigt udvalg bestående af indenrigsministeriets udvalg vedrørende helbredsundersøgelse af børn og med repræsentanter bl. a. fra sundhedsstyrelsen. Der har i udvalget hersket fuld enighed om at foreslå den nugældende lov om skolelæger ændret på ganske få punkter.

Den første ændring går ud på, at 2. og 3. punktum i den nuværende lovs § 9, stk. 1, udgår. Det er bestemmelsen om, at amtslægerne ikke må ansættes som skolelæger, en bestemmelse, som indføjedes under lovforslagets behandling i folketinget efter forslag af folketingsudvalget. Før lovens ikrafttræden den 1. april 1947 havde amtslægen på Frederiksberg og amtslægen i

Odense ansættelse som skolelæger og beholdt derfor retten til at fortsætte denne virksomhed. De indvundne erfaringer har vist, at der ikke har været ulemper af nogen art forbundet med, at de to amtslæger foruden at føre tilsyn med de øvrige skolelæger også selv udførte skolelægearbejde i mindre omfang og derved fik den fornødne praktiske erfaring med hensyn til skolens og skolelægens arbejde. Da både sundhedsstyrelsen og amtslægerne har beklaget, at amtslæger, der ikke selv udøver skolelægevirksomhed, ikke alle har den fornødne praktiske erfaring til at rådgive de skolelæger, som de fører tilsyn med, synes ophævelsen af forbuddet mod amtslægerens virksomhed som skolelæger vel motiveret, og derfor kan det også fra vort partis side anbefales. Det medfører heller ingen yderligere udgifter for det offentlige.

I konsekvens af, at amtslægerne nu får tilladelse til at virke som skolelæger, må der føjes et nyt afsnit til den nuværende § 11, stk. 3, der lyder således:

„Der tillægges amtslægerne for deres virksomhed med skolelægetilsynet et årligt bestillingstillæg af 10 øre + det i stk. 2 nævnte tillæg for hvert under ordningen hørende barn i amtet, dog ikke over 1 200 kr. + tillæg årlig. Beløbet afholdes af statskassen.“

Hertil foreslås nu føjet som nyt afsnit:

„Det nævnte bestillingstillæg ydes dog ikke en amtslæge for de under ordningen hørende børn, for hvilke han tillige er skolelæge.“

Dette ændringsforslag giver heller ikke anledning til bemærkninger og kan anbefales. Det medfører ingen yderligere udgifter for det offentlige.

Endvidere foreslås i lovforslaget en ændring til den nugældende lovs § 11, stk. 2, vedrørende statsrefusionen. § 11, stk. 2, i den nugældende lov lyder:

„Som tilskud til kommunerne og de private skolers herhenhørende udgifter yder staten 50 pct. af udgiften. Statens tilskud kan dog ikke beregnes i forhold til et højere beløb end et årligt beløb pr. person på 5 kr. + et tillæg svarende til det til enhver tid gældende procenttillæg til honorarer til statstjenestemænd, hvis der er ansat en særlig skolesundheds-